

хората наричатъ любовъ, не е никаква любовъ! Това е илюзия на обектитѣ, не е сжщинската любовъ. Жена обича мъжа си, умира заради него. Защо го обича?—Тя не обича мъжа си, обича дѣцата си. Но и въ любовта къмъ дѣцата си, тя пакъ има единъ обектъ: на стари години да я гледатъ. Гдѣе онази майка, която познава душата на своето дѣте? Понятието „майка“ опрѣдѣлямъ така: майка е само тази жена, която може да вложи една Божествена идея въ душата на своята дъщеря. Майка, която не може да вложи, Божествена идея въ своята дъщеря, не е майка; и баща който не може да вложи една Божествена идея въ своя синъ, не е баща. И всички майки, чиито дъщери не ходятъ по тѣхнитѣ пѣтища, нѣматъ дъщери; и всички бащи, чиито синове не ходятъ по тѣхнитѣ пѣтища, нѣматъ синове; и всички ученици, които не ходятъ по пѣтя на своя Учителъ, не сж ученици—нищо повече! Всички вие имате по единъ обектъ въ живота си: или кжщата, или паритѣ, или службата, или дѣцата, или това—онова. **Не, не, за да се прояви любовта, вие не трѣбва да имате абсолютно никакъвъ обектъ!** Да имате обектъ, то значи да концентрирате слънчевата свѣтлина въ единъ крайно малкъ фокусъ, и тамъ да разтопявате мъжнотопимитѣ и неразтопимитѣ елементи. Питамъ: на този фокусъ плодетѣ могатъ ли да зрѣятъ? Ако всички прѣдмети, ако всички хора, ако всички живи сжщества минаваха прѣзъ такива силни фокуси, щѣха ли да сжществуватъ, можеха ли да живѣятъ?—Всичко, което мине отъ тамъ, ще се стопи. Въ природата не сжществуватъ никакви